

Huszárosan vágatom a hajamat

Bököny, Szabolcs, Alföld

Barnucz Mihályné Keczan Irén

Papp János, Sztanó Pál 1974

Giusto

1. Hu - szá - ro - san vá - ga - tom a ha - ja - mat,
Nyír - bö - köny - be nyer - ge - lik a lo - va - mat.
Szé - na, szal - ma por - ci - ó - ba van be - le pa - kol - va,
Adj egy csó - kot kis - an - gya - lom az út - ra.

2. -Csókot adni a huszárnak nem lehet,
Mer' a huszár nem igaz szívből szeret.
Ha a huszár igaz szívből szeretne,
Maga mellé a nyeregbe ültetne.
3. -Gyenge vagy még kisangyalom a lóra,
Táncol a ló, te meg leesel róla!
Majd ha egyszer én ülök, sej-haj a nyeregbe,
Táncolhat vélem a csillagos égbe.
4. Csillagos ég, merre van az én hazám,
Merre sirat engem az édesanyám?
Nem sirat az, mer' el van az, sej-haj, temetve,
A sírjára rozmaring van ültetve.